

Nr 356

Av herr **Enskog**, angående inrättandet av interna abonnentväxlar vid statens anläggningar.

Inom statens verksamhetsområde liksom inom kommunernas och även näringslivets verksamhetsområden anordnas varje år ett antal nya kontor i regel utrustade bl. a. med automatiska telefonväxlar. Vissa nya anläggningar — t. ex. nya polishus — har försetts eller håller på att försetts med två telefonväxlar, en som abonneras hos televerket och en rent intern växel som inköpes från annat håll.

Den dubbla investering som härigenom göres är mycket dyrbar. Man måste inte bara ha två apparater på de flesta skrivbord, två växlar och två utrymmen för växlarna, man måste också ha dubbla rör för framdraging av telefonledningarna, dubbla kabelnät för att koppla fram de dubbla telefonledningarna i och man måste slutligen ha service på telefonanläggningarna från två håll. Allt detta gör att man får mycket stor ökning dels av investeringskostnaderna, dels av driftkostnaderna.

Vad är då vinsten med dubbla anordningar? Många säger att man vid samtal direkt kan göra en förfrågan i den andra apparaten, men med televerkets automatväxlar kan man också göra en förfrågan under pågående samtal hos en annan anknytning och sedan omedelbart återgå till det första samtalet. Någon samtalsräkning förekommer inte vid interna samtal inom abonnentväxeln. Är det någon som aldrig behöver komma ut på riksnätet så kan denne försetts med s. k. spärrad anknytning, varigenom det inte går att ringa samtal, som medför samtalsräkning. Det finns alltså inga skäl för att ha två växlar.

Med anledning av vad jag härövan anfört får jag föreslå,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t vill ge till känna att interna abonnentväxlar i regel inte bör anordnas vid statens anläggningar.

Stockholm den 26 januari 1966

C.-G. Enskog